

[Svend Nielsen.]

ikke saadan, som den højtærede Indenrigsminister her giver Udtryk for, at disse Tillidsmænd selv finder paa, at de vil være Tillidsmænd. I det Tilfælde, jeg omtaler her, er det hans Kolleger, der har udpeget Manden. Det er altsaa Folk, der har haft Kammeraternes Tillid ude paa Forlægningerne.

Et særlig grelt Tilfælde havde vi i Februar Maaned ude i Dragør, hvor en Tillidsmand, Egon Cordtz, der havde talt sine Kammeraters Sag, blev arresteret, og han fik sin Sag for Retten. Under Sagens Behandling udtalte den ansvarlige vagthavende Chef derude, Politibetjent E. Petersen, sin fulde Tilfredshed med denne Tillidsmand, Cordtz. Den vagthavende Chef udtalte herudover, at Cordtz havde en beroligende Virkning paa C. B.erne; Forholdene for C. B.erne havde været under al Kritik, og i to Tilfælde havde C. B.erne truet med Strejke, og kun ved Cordtz's Forhandlinger var det lykkedes at undgaa dette. Altsaa en yderst fornuftig Mand, der har en beroligende Indflydelse paa Kammeraterne, og som er udpeget til deres Tillidsmand, han bliver arresteret og faar sin Sag for Retten. Jeg synes ikke, det er mærkeligt, at der, naar der kan forekomme saadanne Tilfælde paa en C. B.-Forlægning, maa opstaa Utilfredshed, og alle Parter bør vel være interesserede i, at man søger at udjævne det, der er Aarsagen til den opstaaede Utilfredshed. Det er det, jeg mener man ikke har gjort, man har ikke taget tilstrækkeligt Hensyn til de Ønsker, der har været fremsat af det menige Mandskab. Inden for Hæren har man — jeg skal erkende, at det er under begrænsede Former — en Ordning, der giver Mandskabet Ret til at udpege en Talsmand. For C. B.ernes Vedkommende har man tilsyneladende frataget dem enhver Medbestemmelsesret, i alt Fald frataget Tillidsmændene, der udpeges ude paa Forlægningerne, enhver Medbestemmelsesret.

Jeg vil slutte med at udtale min Beklagelse, hvis de samme ansvarlige Myndigheder, der har haft Ledelsen af Luftværnstjenesten indtil Dato, ogsaa skal være bestemmende for, i hvilket Tempo det vil være forsvarligt at afvikle de Bunkers, som ligger rundt omkring i vor By, ikke mindst paa Raadhuspladsen. For skal det være Tilfældet, er jeg ængstelig for, at det mindre bliver saglige Hensyn, der tages, men at det bliver det almindelige Smøleri, der hidtil har præget denne Institutions Virke.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Svend

Nielsen, at der er ikke krævet, og der vil ikke blive krævet mere i nogen Retning af C. B.erne, end der bliver krævet af de Soldater, der hører til samme Aargang.

Maa jeg i øvrigt sige, at det Tilfælde, som det ærede Medlem omtaler, fra Dragør, med en Mand, som har været tiltalt, og som maaske er blevet straffet, har jeg ikke nærværende i Øjeblikket, men da jeg forstaaar, at der skal nedsættes Udvalg om Lovforslaget, vil jeg naturligvis være villig til dèr at give alle ønskede Oplysninger. Jeg vil saa dertil føje, at selve den Omstændighed at en Mand har været fornuftig, saa fornuftig efter det ærede Medlems Udtalelser, at han ogsaa har advaret mod Strejke, er jo ikke et Bevis for, at han ikke ved en enkelt Lejlighed kan have baaret sig ufornuftigt ad, og jeg er tilbøjelig til at tro, at er han sat under Tiltale, og er han blevet straffet for et eller andet Forhold, har han nok ogsaa været skyldig i visse Uregelmæssigheder. Men som sagt, hele dette Forhold er jeg villig til at gøre Rede for i et kommende Udvalg.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Rasmus Hansen: Da der er fremsat Ønske om Udvalgsbehandling, skal jeg tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gældsbegrænsningsloven;

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3997; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3383).

Sagen sattes til Forhandling.

Bording: Det Forslag, som her er til Behandling, gaar ud paa at forlænge Loven om Gældsbegrænsning indtil 30. Juni 1947.

Den Pantsætningsgrænse, der har været gældende hidtil, har for Byejeendomme ligget paa 90 pCt. af Ejendomsskyldværdien og for Landjeendomme paa 100 pCt. med Tillæg af Værdien af Besætningen. Overgangen